

Εισήγηση της Αναρχική Συλλογικότητας για την Μαχητική Προλεταριακή Ανασυγκρότηση στην εκδήλωση πολιτικής ενημέρωσης κι επαναστατικής αλληλεγγύης για τον αγώνα στην Rojava. Αθήνα 24/7/2015

Η πολιτική συλλογικότητά μας, η Α.Σ.Μ.Π.Α. πήρε την πρωτοβουλία να διοργανώσει ετούτη την εκδήλωση πολιτικής ενημέρωσης κι επαναστατικής αλληλεγγύης, διότι υπάρχουν σύντροφοι που πήραν την απόφαση να συστρατευτούν αλληλέγγυα στον επαναστατικό αγώνα που εξελίσσεται αυτήν την ώρα στην Rojava. Σας καλέσαμε εδώ για να στηρίξουμε άμεσα την διεθνιστική πάλη και να ενισχύσουμε την συνέχεια της αντίστασης εκεί, μέχρι τη νίκη της επανάστασης.

Στην Rojava διασταυρώθηκαν δυο νήματα κοινωνικοαπελευθερωτικών αγώνων, που ξεκινούν δεκαετίες πίσω. Το ένα νήμα ξεκινάει από την ζούγκλα Λακαντόνα της επαρχίας Τσιάπας του Μεξικό. Μια αρχικώς ολιγάριθμη οργάνωση επαναστατών με αριστερές καταβολές, επιχειρώντας να ανασυγκροτήσει μια αντάρτικη παράδοση που ποτέ δεν έσβησε σ' εκείνη την χώρα, προετοιμάζει επί μια δεκαετία την εξόρμησή της στο προσκήνιο, σε μια άμεση διαλεκτική σύνδεση με την καταπιεζόμενη κοινωνική βάση. Μέσα σε αυτήν την ζύμωση ο EZLN άφησε στο παρελθόν τον κρατισμό και τον κομματικό συγκεντρωτισμό. Καταλαμβάνοντας και απελευθερώνοντας έδαφος για το σύνολο των καταπιεζόμενων, έβαλε έναν σπόρο κοινωνικής αυτονομίας, ο οποίος μέχρι σήμερα εξελίσσεται και αναπτύσσεται.

Τα επόμενα χρόνια ο αγώνας στην Τσιάπας συνέβαλε καταλυτικά στην ανάπτυξη ενός διεθνιστικού αντικαπιταλιστικού κινήματος που εστίαζε τις προσπάθειές του στις διεθνείς διαδηλώσεις ενάντια στις συνόδους των διακρατικών διευθυντηρίων. Η μαζική συσπείρωση της αντισυστημικής οργής στις διεθνείς διαδηλώσεις, πέρα από σύνορα και σταθερές, έσπειρε για άλλη μια φορά στην ιστορία το πνεύμα της εξέγερσης μέσα στις μητροπόλεις του παγκόσμιου καπιταλισμού, με αποκορύφωμα την Γένοβα το 2002 και σημείο καμπής την Θεσσαλονίκη το 2003. Ωστόσο, σ' αυτά τα γεγονότα η εξέγερση εδαφικοποιούταν συγκυριακά.

Το εξεγερσιακό κύμα πυροδοτείται πάλι το 2008 από τον ελλαδικό χώρο, με την δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου. Τα χαρακτηριστικά αυτής της έκρηξης την καθιστούν μεταβατικό σημείο προς την διάχυση σε διάφορα μέρη του πλανήτη εξεγερσιακών κινήματων που επιχειρούν πλέον την ανατροπή καθεστώτων, την κατοχύρωση κοινωνικού εδάφους, το ριζωμα της επαναστατικής οργάνωσης. Αλλά συγχρόνως, οι ισχυρές καπιταλιστικές δυνάμεις και νέες τοπικές εξουσίες εκμεταλλεύονται την αποσταθεροποίηση καθεστώτων που αποτελεί συνέπεια των εξεγέρσεων, για να προωθήσουν τον έλεγχο τους. Μεσόγειος, αραβικός κόσμος, λατινική αμερική, αλλά και στον ευρω-αμερικάνικο Βορά, τα αντικαπιταλιστικά κινήματα δημιουργούν κοινωνικό έδαφος όλο και πιο δυναμικά.

Έτσι, φτάνουμε και στην Συρία. Η κρατική δολοφονία κάποιων παιδιών που τόλμησαν να καλέσουν σε εξέγερση διαδικτυακά, παρότι το κάλεσμά τους δεν βρήκε άμεση ανταπόκριση, προκάλεσε την μαζική κινητοποίηση σε ορισμένες περιοχές της συριακής επικράτειας. Όταν οι ειρηνικές διαδηλώσεις χτυπήθηκαν από τον στρατό, ξέσπασε η ένοπλη εξέγερση. Οι αδυναμίες του μπαθδικού καθεστώτως, εσωτερικές και εξωτερικές, σε συνάρτηση με τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και τις διακρατικές αντιθέσεις, έδωσε χώρο ταυτόχρονα σε απελευθερωτικές κοινωνικές απόπειρες, αλλά και στον πιο απάνθρωπο κανιβαλισμό, στην θεοκρατία που δουλεύει για το κεφάλαιο. Σ' αυτές τις συνθήκες εκδηλώθηκε η ένοπλη αντίσταση και το επαναστατικό εγχείρημα της Rojava.

Το δεύτερο νήμα ξεκινάει από εκεί είναι η ιστορική συνέχεια της κουρδικής αντίστασης. Ο ένοπλος αγώνας των Κούρδων απέναντι στον εθνικισμό των κρατών που κατείχαν το Κουρδιστάν κρατάει τρεις δεκαετίες. Η Τουρκία, το IPAK και το IPAN διεξήγαγαν εναντίων των κούρδικων κοινοτήτων τις πιο εκτεταμένες γενοκτονίες που έχουν συμβεί μετά το ναζιστικό ολοκαύτωμα. Μέσα στα σύνορα της Τουρκίας η κουρδική αντίσταση άντεξε στην πιο σκληρή κρατική τρομοκρατία και στους μαζικούς εκτοπισμούς από ένα ισχυρό στρατοκρατικό καθεστώς.

Η κατάρρευση του σοσιαλιστικού μπλοκ αποδυνάμωσε τα αριστερά κινήματα παγκοσμίως. Ωστόσο, το Εργατικό Κόμμα του Κουρδιστάν (PKK) και οι πολιτοφυλακές του, ούτε στράφηκαν προς τον αναδυόμενο εθνικισμό, ούτε παραιτήθηκαν από την αντίσταση, εγκαταλείποντας την προλεταριακή βάση τους για να αφομοιωθούν από την

κεφαλαιοκρατική επέλαση. Αντίρροπα, η κουρδική αντίσταση ριζοσπαστικοποιήθηκε περισσότερο, εμπιστεύτηκε την κοινωνική χειραφέτηση και τον διεθνισμό κι έτσι δυνάμωσε. Μετά την σύλληψη του ηγέτη του PKK, Αμπντουλάχ Οτσαλάν, που να θυμίσουμε ότι τον παρέδωσε το ελληνικό κράτος με κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ στις αμερικάνικες και τούρκικες μυστικές υπηρεσίες, και παρά την προσωπολατρία που ενυπύρχε στο κουρδικό κίνημα, η αντιστασιακή οργάνωση όχι μόνο δεν διαλύθηκε, αλλά αντιθέτως ανέπτυξε την συλλογική δομή της.

Ως προς την στόχευση, ο αγώνας εγκατέλειψε την παγίδα μιας δήθεν ανεξάρτητης κρατικής οντότητας, που σήμερα μπορεί να στεριώσει μόνο σε πλήρη εξάρτηση από τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και που τρέφει νέα αφεντικά, όπως δείχνει το παράδειγμα του βόρειου ΙΡΑΚ. Η διεκδίκηση της εθνικής αυτοδιάθεσης άφησε την θέση της στην άμεση εφαρμογή της διαφυλετικής και διαθρησκευτικής κοινωνικής αυτοδιεύθυνσης ενάντια στα κρατικά σύνορα. Η κουρδική αντίσταση εγκατέλειψε τον κρατισμό, αλλά δεν κατέθεσε τα όπλα της κι έτσι συνδέθηκε πιο βαθιά με τα κοινωνικά κινήματα στην Τουρκία και διεθνώς. Ας σημειώσουμε εδώ την ανικανότητα των εθνικιστικών κουρδικών οργανώσεων του ΙΡΑΚ να σταματήσουν την προέλαση του Ισλαμικού Χαλιφάτου. Ενώ έχουν στήριξη από ισχυρά κράτη, δεν έχουν ισχυρή κοινωνική βάση. Οι ισλαμιστές ανακόπηκαν στην Μοσούλη με την παρέμβαση των πολιτοφυλακών του PKK και του PYD.

Το επαναστατικό εγχείρημα στην Rojava γεννήθηκε με τα όπλα της πολύχρονης κουρδικής αντίστασης. Στην κατάσταση της κατάρρευσης του ελέγχου που ασκούσε το συριακό κράτος, οι οργανωμένοι επαναστάτες του Κουρδιστάν πήραν την πρωτοβουλία και κάλεσαν τους καταπιεζόμενους κατοίκους της Rojava να αυτοοργανωθούν με συνελεύσεις, σχηματισμούς αυτοάμυνας και οριζόντιες δομές αυτοδιοίκησης. Οι οργανωμένοι επαναστάτες δυναμώνουν τον αγώνα της αυτοδιεύθυνσης ανοίγοντας δρόμους με την συμμετοχή τους στα κοινωνικά ζητήματα. Η συμβολή του PKK και του PYD στην κοινωνική επανάσταση της Rojava είναι ένα μάθημα επαναστατικής διαλεκτικής.

Είναι παράλογο να περιμένουμε να αποκτήσουν πρώτα όλοι επαναστατική συνείδηση για να επαναστατήσουμε μετά, γιατί μια τέτοια στάση αναπαράγει την γενική απομόνωση, απομακρύνει τις επαναστατικές ιδέες από τον ζωτικό χώρο τους, από την καθημερινή ταξική σύγκρουση και συγχέει την εξεγερσιακή κι επαναστατική δράση με την εξουσιαστική λογική. Είναι καταστροφικό να περιμένουμε να οργανωθεί το σύνολο δίχως μαχητική πρωτοβουλία, γιατί για την επανασυγκρότηση των εκμεταλλευόμενων σε αυτόνομο κοινωνικό σώμα απαιτείται ελεύθερο έδαφος. Εκείνοι που τοποθετούν την συνείδηση πριν την εξέγερση και πάνω από τον αγώνα ασπάζονται την αστική μεταφυσική, τον ιδεαλισμό, ίσως επειδή δεν νοιώθουν την άμεση ανάγκη μιας επανάστασης. Παρεμβαίνοντας μαχητικά στα κρίσιμα σημεία της ταξικής διαπάλης κι απελευθερώνοντας έδαφος με την πηγή της αντίστασης, απελευθερώνονται δυνατότητες κοινωνικής χειραφέτησης.

Η επανάσταση της Rojava αναδύθηκε στο επίκεντρο του πολέμου των εξουσιών, στο καμίνι της λεηλασίας και της καταστροφής κοινωνιών. Το διεθνιστικό επαναστατικό κίνημα ριζώνει αντιμέτωπο με μια δικτατορία, με τον ιμπεριαλιστικό έλεγχο και με την θεοκρατική τρομοκρατία. Στις πιο απάνθρωπες συνθήκες, στο επέκεινα της απόγνωσης, η κοινή ανάγκη θεριεύει κι αρματώνεται. Το ξεπέραςμα του καπιταλισμού δεν έρχεται μέσα από την ωρίμανση του τεχνολογικού πολιτισμού, ούτε με ενδεδειγμένους προσχεδιασμούς, αλλά μέσα από την ισοπέδωση που προκαλεί η συσσώρευση εξουσίας και ο αναπόδραστος ανταγωνισμός.

Οι επαναστάσεις ξεσπούν απρόβλεπτα μέσα στην δίνη του διακρατικού πολέμου. Παρισινή Κομμούνα 1871, Ρωσία 1905 και 1917, Γερμανία 1918, Βαλκάνια β' παγκόσμιος πόλεμος. Γίνονται η συνέχεια της ένοπλης μαζικής εξέγερσης ενάντια στην δικτατορία. Αποτυχημένο πραξικόπημα Κορνίλοφ στην Ρωσία, αποτυχημένο πραξικόπημα του ΚΑΠ στην Γερμανία 1920, Ισπανία 1936.

Κι ενώ στην ευρώπη τα επαναστατικά κινήματα αφανίστηκαν ή ενσωματώθηκαν πριν τα μέσα του 20ού αιώνα, αφού χτυπήθηκαν, αποπλίστηκαν ή μεταλλάχθηκαν, στην περιφέρεια της κεφαλαιοκρατικής διεύθυνσης η αντίσταση στην αποικιοκρατία και τον ιμπεριαλισμό συνεχίστηκε με επαναστατικούς όρους ακατάπαυστα, σε όλη την υδρόγειο. Σε όποιους υποτιμούν τις επαναστατικές διεργασίες εκεί όπου ακόμα δεν έχουν ωριμάσει οι παραγωγικές δυνάμεις, σύμφωνα με το δόγμα, την απάντηση την δίνουν οι μαχητικοί απελευθερωτικοί αγώνες των πιο καταπιεσμένων μέσα στην παγκόσμια καπιταλιστική

αρένα. Μπορούν να έρθουν σε ρήξη οι εκμεταλλεόμενοι της καπιταλιστικής μητρόπολης ενάντια στην εξάρτησή τους από τα προνόμια της ιμπεριαλιστικής κυριαρχίας κι ενάντια στον εθνικισμό, χωρίς την αποτελεσματική αντίσταση και το επαναστατικό παράδειγμα του τριτοκοσμικού προλεταριάτου; Το ένοπλο κίνημα στην Δυτική Ευρώπη και την Βόρεια Αμερική από το 1960 κι έπειτα είχε δώσει ιδιαίτερη βαρύτητα στον αντιιμπεριαλιστικό αγώνα και στην αλληλεγγύη με τα κινήματα της περιφέρειας. Ήταν κάτι παραπάνω από έκφραση ανθρωπιστικής ευαισθησίας και συνέπειας προς την θεωρία του ιμπεριαλισμού: Ήταν ταξική στρατηγική.

Η κοινωνική επανάσταση στην Rojava και η διαρκής εξέγερση στην Τουρκία ανοίγουν δρόμους για τον επαναστατικό αγώνα παγκοσμίως.

Η κοινωνική αυτοδιεύθυνση όπως δοκιμάζεται στην πράξη στην Rojava, αλλάζει όλες τις σχέσεις, κοινωνικές, πολιτικές, οικονομικές, μέσα στις κοινότητες, ανάμεσα στις κοινότητες, απέναντι στις εξουσίες, αλλά και το παγκόσμια πεδίο του ταξικού και του διακρατικού ανταγωνισμού. Αφενός, πρόκειται για ένα εγχείρημα προς τον άμεσο κομμουνισμό, μέσα από την αυτοοργανωμένη ανασυγκρότηση της κοινωνικής βάσης κι όχι μ' έναν κεντρικό κομματικό επικαθορισμό. Η ανάληψη της πολιτικής ισχύος από τις τοπικές συνελεύσεις ή κομμούνες, όπως έχουν ονομαστεί στην επανάσταση της Rojava, δημιουργεί την αντικειμενική βάση για την κατάργηση των εκμεταλλευτικών σχέσεων, την αναθεώρηση των αναγκών, την αναδόμηση της παραγωγής, την συλλογική αναδιοργάνωση της εργασίας. Να αναφέρουμε ως παράδειγμα, ότι η Rojava είναι το μοναδικό μέρος της υδρογείου που το πετρέλαιο βρίσκεται στην συλλογική διάθεση των κατοίκων. Η καθολική πολιτικοποίηση της ταξικής βάσης μέσα από διεργασίες μαχητικής αυτοθέσμησης και μόνο αυτή μπορεί και ανατρέπει την ταξική κυριαρχία, επαναπροσδιορίζοντας την κοινωνικότητα και την ανθρωπινότητα.

Αφετέρου, η πλέρια κοινωνική συναδέρφωση, ανεξάρτητα από φυλετική καταγωγή, θρησκείες κι εθνικά σύνορα, που γειώνεται στις ανοιχτές δομές αυτοδιεύθυνσης και αυτοάμυνας της Rojava, αφαιρεί από τις εξουσίες στο σύνολο της κλιμάκωσής τους κάθε πρόσχημα συντήρησης, έξωθεν επέμβασης και καταστολής. Ο διεθνισμός, ο αντικρατισμός και ο αντιμιλιταρισμός παρεμβαίνουν στον παγκόσμιο πόλεμο των αφεντικών με κύρος και ισχύ εκεί που πραγματώνονται μαζικά από την κοινωνική βάση. Η επανάσταση στην Rojava αποτελεί μια πηγή για την συνολική επαναστατική παραγωγή πολιτισμού.

Η καταλυτική συμμετοχή των γυναικών στον προλεταριακό πόλεμο και η ολόπλευρη συμβολή τους στις επαναστατικές πολιτικο-κοινωνικές διαδικασίες, με βάση την αυτόνομη οργάνωσή τους και την καθοριστική ιχμή της, ριζοσπαστικοποιούν τον αγώνα και την συλλογική εξέλιξη. Η μαχητική αντιστασιακή οργάνωση των γυναικών σ' έναν τόπο που βιάζεται, λεηλατείται και αλυσοδένεται από την θεοκρατία, γίνεται η προμετωπίδα της επανάστασης. Η καθολική συστράτευση της καταπιεζόμενης κι εκμεταλλεόμενης βάσης μέσα από νέες μορφές συνοργάνωσης, προσφέρει ασύγκριτη δύναμη. Η επανάσταση των γυναικών είναι η μήτρα μιας νέας ζωής και είναι αήττητη.

Ας σταθούμε λίγο στο πρόβλημα της θεοκρατικής τρομοκρατίας. Αν στηρίζουμε με όλους τους τρόπους την αντίσταση στην επέλαση του Ισλαμικού μιλταρισμού, δεν το κάνουμε λόγω της θεμελιακής πολεμικής μας απέναντι στην θρησκεία. Ούτε για να συμπαραταχθούμε με τον ιμπεριαλιστικό φιλελευθερισμό. Αντιθέτως, στην Rojava η θρησκευτική πίστη δεν διώκεται. Ενώ στην δημοκρατική Ευρώπη η ισλαμική κουλτούρα δαιμονοποιείται και διώκεται, στα πλαίσια μιας στρατηγικής υποδαύλισης της διαθρησκευτικής σύγκρουσης, ταξικής καταπίεσης, έντασης του στρατοκρατικού ελέγχου κι εκφασισμού.

Ο ισλαμικός μιλταρισμός ανατράφηκε από το ευρω-αμερικάνικο καπιταλιστικό κέντρο, κυρίως από τις ΗΠΑ, ήδη από το '60 για να μεταστρέψει την προλεταριακή οργή της περιφέρειας, να χτυπήσει τα κομμουνιστικά κινήματα, να αλλοιώσει την αντιιμπεριαλιστική αντίσταση και να ρίξει τις κοινωνίες στα δεσμά του ολοκληρωτισμού. Στην μετασοβιετική εποχή, οι ακατάπαυστες πολεμικές εκστρατείες του NATO θέριεψαν τον ισλαμικό μιλταρισμό. Το ίδιο εργαλείο επιστράτευσαν και οι ντόπιοι κρατιστές, όπως οι πρώην καθεστωτικοί του Σαντάμ και ο Άσαντ. Η απαξίωση της ανθρώπινης ζωής κι ελευθερίας, η αχαλίνωτη καταστροφή και η αποθέωση του αυταρχισμού, όπως εκφράζονται από τον ισλαμικό μιλταρισμό, διαμορφώνουν τον σύγχρονο καθρέφτη του κεφαλαιοκρατικού ανταγωνισμού.

Στην Συρία εξίσου οι δυτικοί ιμπεριαλιστές και οι Μπααθικοί έχουν επενδύσει στις

ισλαμικές μιλίτσες, για να ελέγξουν την κοινωνική εξέγερση και να διαχειριστούν τις αντιθέσεις τους, με την αλληλοσφαγή των πιο καταπιεσμένων. Το επαναστατικό κίνημα της Rojava αποτελεί το μόνο αξιόπιστο ανάχωμα στην γενική ισοπέδωση, αλλά και στην ιμπεριαλιστική επέμβαση, γιατί στηρίζεται στην παλλαϊκή αυτοάμυνα και στην αυτονομία του από κάθε εξουσία, αντιτασσόμενο στον θεοκρατικό ολοκληρωτισμό, όχι λόγω τακτικής, αλλά από θέση αρχής. Ωστόσο, το θεμελιωδέστερο κριτήριο για την στρατηγική του επαναστατικού πολέμου είναι η προώθηση και η υπεράσπιση των απελευθερωτικών κοινωνικών κατακτήσεων. Όσοι ζητάνε τον πόλεμο με όλες τις εξουσίες την ίδια στιγμή, μάλλον από το σημείο που βρίσκονται δεν μπορούν να αντιληφθούν τις ανάγκες που εγείρονται σ' ένα επαναστατικό εγχείρημα. Για να μην συμπιεστούμε μέσα στις αντιθέσεις των εξουσιών, είναι απαραίτητη η επιλογή της καθοριστικής αντίθεσης την εκάστοτε στιγμή. Στην Συρία σήμερα, η νίκη της κοινωνικής επανάστασης απέναντι στον θεοκρατικό μιλιταρισμό έχει παγκόσμια και ιστορική σημασία. Και γι' αυτό, σύντροφοι επαναστάτες προσέτρεξαν από τόπους μακρινούς και δίνουν το αίμα τους στην Rojava.

Οι αλληλέγγυοι διεθνιστές που πολεμούν στην Rojava έσπασαν τα εθνικά σύνορα. Τα κρατικά σύνορα που φρουρούνται από τους στρατούς των αφεντικών και τα εσωτερικευμένα σύνορα πρώτα πρώτα. Τούρκοι και Κούρδοι συναγωνιστές ζουν και πεθαίνουν δίπλα δίπλα. Βαλκάνιοι και Ευρωπαίοι προλετάριοι άφησαν πίσω τους τις ρατσιστικές περιχαράκώσεις και τα προνόμια του δυτικού πολίτη, ανοίγοντας δρόμους για την παγκόσμια επανάσταση.

Το λέμε ευθέως: Καλούμε σε συστράτευση στον αγώνα εκεί που δίνονται οι μάχες. Η αποστασιοποιημένη συμπάρασταση είναι ανεπαρκής, εως υποκριτική. Η διανοουμενίστικη κριτική καθίσταται εχθρική, αντιπρολεταριακή και αντεπαναστατική. Όπως γράφει σε σχετικό κείμενο η Αναρχική Λαϊκή Ένωση από την Βραζιλία: "Για τους επαναστάτες αναρχικούς, οι οποίοι υπερασπίζονται τον υλισμό και την διαλεκτική ως μέθοδο ανάλυσης, αυτό που έχει σημασία είναι ο ακριβής χαρακτήρας του αγώνα που διεξάγεται, αν είναι δίκαιος ή άδικος από την σκοπιά της κοινωνικής επανάστασης. Μια αναρχική οργάνωση πρέπει να μην εγκαταλείπει ποτέ τις ιδεολογικές, στρατηγικές και θεωρητικές αρχές της. Αυτό, σε αντίθεση με την πουριτανική αποστασιοποίηση, υποδηλώνει την συμμετοχή και τον εσωτερικό διάλογο μέσα στο μαζικό κίνημα, κατανοώντας τις ιδιαιτερότητες κάθε τάσης και κάθε παράταξης, την ιστορία τους και το παρόν τους."

Εδώ, θα προσθέσουμε ένα σχόλιο. Οι σύντροφοι που πολεμούν στην Rojava απαντούν έμπρακτα στις κρυφορατσιστικές τοποθετήσεις που λένε ότι οι μετανάστες έπρεπε να μείνουν στους τόπους τους για να αγωνιστούν. Είναι ευθύνη κάθε ανθρώπου πάνω στην γη και πρέπει να είναι συνειδητή αυτή η ευθύνη για κάθε επαναστάτη, να μοιραστεί με τους κατατρεγμένους ότι κατέχει και πρώτα απ' όλα να μοιραστεί τον αγώνα εκεί που βρίσκεται ο πιο καταπιεσμένος. Οι διεθνιστές της Rojava παλεύουν πραγματικά ενάντια στις αιτίες του ξεριζωμού, σπάζοντας τον συντηρητισμό της καπιταλιστικής μητρόπολης.

Δεν θα κλείσουμε την εισήγηση με χαρούμενα λόγια. Στο Κουρδιστάν, στην Τουρκία, στα γκέτο των ΗΠΑ, στο Μεξικό, στην Αίγυπτο, στην Ουκρανία και σε άλλα μέρη της υδρογείου, οι προλετάριοι σφάζονται και πολεμούν. Δεν θέλουμε να βγάλουμε μια ωραία προσούρα μετά την εκδήλωση, αλλά να δυναμώσουμε τον ταξικό πόλεμο.

Εδώ, στον ελλαδικό χώρο οι συνθήκες είναι οι χειρότερες. Απέναντι στην πιο άγρια λεηλασία και τρομοκρατία από ένα καθεστώς που καταρρέει, δεν υπάρχει οργανωμένο και μαχητικό κίνημα για να αντισταθεί. Την ίδια ώρα που στην Τουρκία και το Κουρδιστάν η ένοπλη αριστερά προχωρούσε πέρα από τον κρατισμό, εδώ αρκετοί αναρχικοί και αριστεροί στοιχίστηκαν πίσω από την αθλιότερη μορφή του, την σοσιαλδημοκρατία. Την ίδια ώρα που ο κόσμος φλεγόταν από εξεγέρσεις, εδώ ορισμένοι "ανακάλυψαν" το τέλος της εξέγερσης. Και το κράτος επελαύνει ακάθεκτο.

Ή θα επιχειρήσουμε την επανάσταση σήμερα που είναι αναγκαία ή θα θαφτούμε στον πάτο της ιστορίας. Εκεί, στην Rojava είναι η δοκιμασία. Εδώ, στην έρημο της απόγνωσης, πρέπει να χτίσουμε όσα οι ζωντανές επαναστάσεις μας διδάσκουν.

*Όσοι το χάλκαιο χέρι βαρύ του φόβου αισθάνονται
Ζυγόν δουλείας ας έχοσι.*

Θέλει αρετή και τόλμη η ελευθερία.